

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dispvtatio De Statv In Qvo Sint Beatorvm Animae Post
Hanc uitam, ante ultimi iudicij diem**

**Dévay Biró, Mátyás
[Nürnberg], [1537]**

VD16 D 1300

Condem. Censvrae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34195

CONDEM. CENS V R A E.

109. 3.

Qui fudit Christo, & in Christo diligit fratres, quomo-
do potest esse sceleratissimus, cum prora & puppis pie-
tatis nostrae, & summa totius Christianismi in his duobus
pendeat? Qui credit in Filium habet uitam æternam, Ioan. 3.
Iudicent boni viri, de Monacho, qui de Petro & Iuda corni-
cat tam inepte. Fides discernit inter poenitentiam Iudei (qui
& ipse uere penituit, sed sine fide) & Petri qui cognovit qui-
dem suum peccatum, sicut Iudas, sed credidit in Christum
tollentem nostra peccata. Poenitentia Iudei legalis est, quan-
do ducimur lege in nostri tantum peccati cognitionem, quæ
cognitio accusat, damnat, desperare facit ut Iudam. Poeni-
tentia Euangelica est, cum ex nostri cognitione fide ueni-
mus ad cognitionem Christi. Hæc cognitio erigit, conso-
latur, saluat, ut Petrum & omnes sanctos.

PROPOSITIO XIII.

Poenitere est resipiscere, est corde innouari.

CENS V R A.

Hoc est Matthei poenitere, at Augustino poenitere est
poenam tenere. Vide lector pro dignitate personæ, cui
istorum assentias.

CONDEM. CENS V R A E.

Quis non detestetur maliciam & immane studium ca-
lumniandi in homine Theologo? Nostra definitio
incômodi plane nihil habet, sicut multa scripturæ manifesta
loca

loca testantur, & Græcum uocabulum *μετανοία* proprius est, *METAVOIA* *εἰ*
quod nostra lingua dicimus resipiscere. Et tamen sceleratus
homo nos premit auctoritate nominis Augustini, quem
ego tanque præcipuum ecclesiae doctorem exosculor, & liben-
ter sequor. Sed existimat plausibile esse, si hoc persuadeat
lectoribus, me Augustinum reprehendere, aut uelle uideri,
quasi meliora doceam. Quanque autem Augustinus hoc nun-
que postulauit, ut suis uerbis uteremur, aut omnia ipsius pro-
baremus. Nam relinquit iudicium doctoribus, tamen syc-
phanta noster hoc tanque crimen hæreseos nobis impingit,
quod non definiamus pœnitentiam, pœnae tenentiam, &
insultat lectori: uide pro dignitate personæ (inquit) cui
istorum assentias. Hæ sunt sycophantiæ, quibus delectatur
etiam Magister eius Apostolus Faber, ad Scripturam & pios
lectores torquendos quasi natus, sed inuenient sycophantæ
isti suū iudicem. Quod igitur attinet ad hanc definitionem
Augustini, quis nō uidet, eum de publica satisfactione esse lo-
cutum, quam ecclesia requirit, ac non de animi dolore seu con-
tritione, quam solus Deus iudicat. Est igitur hoc quoque So-
phisticum, cum Augustinus de publica satisfactione scripsit,
isti eum ita accipiunt quasi in pœnitentia contritionem
requirere hæreticū sit. Et putant pœnitentiam, præscripta
pœna quapiam luere commissa, cū apud Christianos olim
publice peccantes propalam affligerentur, unde ea satisfa-
ctio siue pœna, pœnitentia uocari cœpta est, ac inde non me-
diocris error Theologis irrepit. Vide iam lector utri isto
assentiendum, insulso ne Monacho, aut Augustino adhunc
modum seipsum explicante in pluribus locis.

PROPOSITIO xiii.

Optima pœnitentia noua uita.

1 3

Censura